Το δεξιό βασιλικό παράσιτο είναι νεκρό

Station
JCDecaux
parasite
/ˈparəsʌɪt/
plural: parasites
1. An organism which lives in or on another organism (its host) and benefits by deriving nutrients at the other's expense
2. A person who habitually relies on or exploits others and gives nothing in return
synonyms: hanger-on, cadger, leech, passenger

Tom Bramble

Το δεξιό βασιλικό παράσιτο είναι νεκρό

Η ανακοίνωση του θανάτου της βασίλισσας Ελισάβετ είχε ως αποτέλεσμα έναν καταιγισμό επίσημων συλλυπητηρίων από όλο τον κόσμο. Όλοι εξήραν τα υποτιθέμενα ταλέντα της και τις υπηρεσίες της προς το έθνος και την Κοινοπολιτεία καθ' όλη τη διάρκεια των επτά δεκαετιών της στο θρόνο.

Η βασίλισσα, στην πραγματικότητα, είχε δύο κύρια ταλέντα. Το πρώτο ήταν η ικανότητά της να γεννηθεί στη σωστή οικογένεια, με αποτέλεσμα να ανέλθει στο στέμμα σε ηλικία 25 ετών. Το δεύτερο ήταν η ικανότητά της να αποφεύγει την πραγματική εργασία κατά τη διάρκεια των 96 χρόνων της πολυτελούς ζωής της. Η βασίλισσα ήταν μια άχρηστη, μια πρώτης τάξεως άχρηστη που δεν συνεισέφερε τίποτα στο κοινό καλό και αντιπροσώπευε όλη την αντιδραστικότητα της κοινωνίας στην οποία ζούσε η ίδια και το παρασιτικό της σόι.

Η έκταση της βασιλικής αφαίμαξης του δημοσίου είναι κάτι στο οποίο πρέπει να σταθούμε.

Πέρυσι, η μοναρχία κόστισε στο βρετανικό δημόσιο 88 εκατομμύρια λίρες, υπερδιπλάσια από τα 42 εκατομμύρια λίρες που απομύζησε από τον λαό το 2017. Συν τοις άλλοις, η βασίλισσα είχε άλλα 500 εκατομμύρια δολάρια σε προσωπικά περιουσιακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων οικονομικών επενδύσεων, έργων τέχνης, ταπισερί, επίπλων, κεραμικών, χρυσών και ασημένιων πλακών, όπλων και πανοπλιών και κοσμημάτων, για να μην αναφέρουμε τον Οίκο Σάντριγχαμ και το Κάστρο Μπάλμοραλ. Όλος αυτός ο προσωπικός πλούτος περνά τώρα στον βασιλιά Κάρολο.

Το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματος που λαμβάνει η βασιλική οικογένεια είναι αφορολόγητο, αν και η βασίλισσα και ο πρίγκιπας Κάρολος δέχθηκαν πριν από μερικά χρόνια υπό την πίεση της κοινής γνώμης να καταβάλουν εθελοντικές εισφορές αντί για φόρους.

Οι βασιλείς δεν κουνάνε ούτε το δαχτυλάκι τους για να εξυπηρετήσουν τους εαυτούς τους ή τους άλλους. Το προσωπικό του παλατιού του Μπάκιγχαμ αριθμεί 1.200 άτομα και φροντίζει κάθε ιδιοτροπία τους, ενώ άλλα 450 άτομα συντηρούν τα βασιλικά κτήματα. Μόνο ο πρίγκιπας Κάρολος έχει 132 προσωπικούς υπαλλήλους. Η βρετανική εργατική τάξη καλύπτει επίσης το κόστος του βασιλικού τρένου (200.000 λίρες ετησίως), του βασιλικού ελικοπτέρου (3 εκατομμύρια λίρες) και τα εκτιμώμενα 200 εκατομμύρια λίρες για την κατασκευή ενός νέου βασιλικού «γιοτ» που πρόκειται να καθελκυστεί το 2025. Η σίτιση της βασιλικής οικογένειας και η παροχή ποτών τους κοστίζει άλλα 1,4 εκατομμύρια λίρες

Και όλα αυτά ενώ όλο και περισσότεροι Βρετανοί υποφέρουν από υποσιτισμό και οι φιλανθρωπικές οργανώσεις τρέχουν και δεν φτάνουν μοιράζοντας δέματα με τρόφιμα. Όταν οι βασιλείς έχουν ετήσιο λογαριασμό ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου ύψους 2 εκατομμυρίων λιρών, δεκάδες χιλιάδες υπήκοοι τους πεθαίνουν κάθε χειμώνα από έλλειψη θέρμανσης. Η καλύτερη ιατρική περίθαλψη στον κόσμο κράτησε τη βασίλισσα και τον πρίγκιπα Φίλιππο ζωντανούς μέχρι τα 90 τους χρόνια, ενώ η εργατική τάξη στο Μάντσεστερ, το Λίβερπουλ και το Νιούκαστλ πεθαίνει κατά μέσο όρο δύο δεκαετίες νωρίτερα. Πρόκειται για ταξικό πόλεμο, και η βασιλική οικογένεια απολαμβάνει να βρίσκεται στην πλευρά των νικητών.

Η βασιλική οικογένεια έχει απομυζήσει όχι μόνο τον βρετανικό λαό αλλά και τους αυτοκρατορικούς υπηκόους της. Η βασίλισσα ανέβηκε στο θρόνο το 1953 για να κυβερνήσει μια εκτεταμένη αυτοκρατορία εκείνη την εποχή. Αυτή η αυτοκρατορία χτίστηκε στις πλάτες εκατομμυρίων Ιρλανδών, Αράβων, Αφρικανών και Ασιατών. Κάθε κομμάτι εκπληκτικού κοσμήματος, κάθε κορώνα και

στέμμα, κάθε εξωτικό μπιχλιμπίδι που βρίσκεται στη βασιλική συλλογή φτιάχτηκε από τον ιδρώτα και τη δυστυχία αυτών των μαζών των καταπιεσμένων αποικιακών υπηκόων.

Το μεγαλύτερο μέρος της αποικιακής αυτοκρατορίας διαλύθηκε σταδιακά κατά τη διάρκεια της βασιλείας της βασίλισσας. Αλλά η αποαποικιοποίηση δεν έγινε ως αποτέλεσμα της καλοσύνης της βασιλικής οικογένειας. Σε πολλές περιπτώσεις, οι αποικίες χρειάστηκε να αγωνιστούν για την ανεξαρτησία τους ενάντια στη βαρβαρότητα που επέδειξαν εκείνοι που πολέμησαν στο όνομα της βασίλισσας. Ως επικεφαλής των βρετανικών ενόπλων δυνάμεων, η βασίλισσα ήταν συνένοχη σε αυτή τη βαρβαρότητα. Στα θύματα περιλαμβάνονται οι εκατοντάδες χιλιάδες Κενυάτες και Μαλαισιανοί που οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης τη δεκαετία του 1950, τα χωριά τους καταστράφηκαν και οι οικογένειές τους βασανίστηκαν βάναυσα ή σφαγιάστηκαν από τις βρετανικές ένοπλες δυνάμεις και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Περιλαμβάνουν τους εκατοντάδες Αιγύπτιους που σκοτώθηκαν το 1956 όταν η Βρετανία εισέβαλε στην Αίγυπτο για να προσπαθήσει να πάρει πίσω τη διώρυγα του Σουέζ. Περιλαμβάνουν τους χιλιάδες ανθρώπους στο βρετανικό προτεκτοράτο Ντιέγκο Γκαρσία στον Ινδικό Ωκεανό, οι οποίοι εκδιώχθηκαν από το νησί στα τέλη της δεκαετίας του 1960 για να δημιουργηθεί μια αμερικανική στρατιωτική βάση.

Πιο κοντά στην πατρίδα, Ιρλανδοί και Ιρλανδές πυροβολήθηκαν εν ψυχρώ στους δρόμους από το Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών της Βασίλισσας και το Σύνταγμα Άμυνας του Όλστερ, φυλακίστηκαν χωρίς δίκη ή υπέστησαν βασανιστικό θάνατο σε απεργία πείνας στις φυλακές της Βασίλισσας.

Ο όλεθρος που εξαπέλυσε ο στρατός της Βασίλισσας συνεχίστηκε στις δεκαετίες του 1990 και του 2000 με τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στο λαό του Ιράκ μετά τον πρώτο πόλεμο του Κόλπου το 1991, ακολουθούμενες από την εισβολή και την κατοχή του 2003, η οποία κόστισε εκατοντάδες χιλιάδες ζωές. Είπε η βασίλισσα έστω και μια λέξη καταδίκης εναντίον εκείνων που έσφαξαν άλλους στο όνομά της και υπό τις διαταγές της; Ποτέ. Ο

θεός σώζει την ευγενική μας Βασίλισσα, πράγματι!

Παρά τα πολλά εγκλήματά της και τον ισόβιο παρασιτισμό της, η Βασίλισσα παρέμεινε δημοφιλής στη Βρετανία. Ο Τύπος της έδινε αυτή την ευκολία. Στην αρχή της βασιλείας της, ο Τύπος αποσιώπησε συστηματικά τα παραπτώματα της βασιλικής οικογένειας. Τα πράγματα άλλαξαν τη δεκαετία του 1980 και το μεγαλύτερο μέρος της βασιλικής οικογένειας έγινε στόχος. Δεν χρειάστηκε να ψάξουν πολύ τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για προσβλητικές συμπεριφορές. Τα ρατσιστικά «αστεία» του συζύγου της έγιναν σύντομα δημόσια γνωστά. Οι σπάταλοι τρόποι της μητέρας της, η οποία ξόδευε μια περιουσία στον τζόγο και το ποτό, ο όχι και τόσο συγκεκαλυμμένος ναζισμός της και η προτίμησή της να αποκαλεί τους μαύρους ανθρώπους «αράπηδες», έφτασαν επίσης στον Τύπο.

Υπήρχε και η αδελφή της η Μάργκαρετ, της οποίας ο τρόπος ζωής ως πλέι γκερλ στο Λονδίνο και στις Δυτικές Ινδίες καλύφθηκε με λάγνες λεπτομέρειες από τον Τύπο (αν και μάλλον λιγότερο έγινε λόγος για τις αντισημιτικές, ρατσιστικές και βαθιά αντιδραστικές προκαταλήψεις της – η Μάργκαρετ είπε κάποτε στον δήμαρχο του Σικάγο ότι «οι Ιρλανδοί είναι γουρούνια, όλοι γουρούνια»).

Ο Κάρολος, επίσης, έγινε πλούσια τροφή για τα μέσα ενημέρωσης που αποκάλυψαν ότι ο μελλοντικός βασιλιάς είναι ένας τρελός που μιλάει στα δέντρα, θέλει να μετενσαρκωθεί ως το ταμπόν της Καμίλα και σε οποιαδήποτε λογική κοινωνία δεν θα επιτρεπόταν να πλησιάσει την έδρα της εξουσίας. Η ναζιστική στολή του πρίγκιπα Χάρι, ένα μικρό αστείο μεταξύ φίλων, έφτασε επίσης στα πρωτοσέλιδα των ταμπλόιντς, όπως και η εμπλοκή του πρίγκιπα Άντριου στον κύκλο του Τζέφρι Έπσταϊν που κατηγορήθηκε για σεξουαλικές κακοποιήσεις.

Αλλά η βασίλισσα ήταν εκτός ελέγχου. Δεν λογοδοτούσε καθόλου για τις πράξεις της, δεν αμφισβητήθηκε ποτέ από τον Τύπο, οπότε οι συμπεριφορές της "γεννημένης για να κυβερνά", που της εμφυτεύτηκαν από την πρώτη της ηλικία και τις οποίες

πιθανότατα απορρόφησε σαν σφουγγάρι δεν εκτέθηκαν ποτέ σε δημόσιο έλεγχο. Πιθανόν όμως να υπήρχε και κάποια κατανόηση από τον Τύπο ότι τουλάχιστον ένα μέλος, το πιο υψηλόβαθμο, έπρεπε να είναι εκτός του ελέγχου για να διατηρηθεί η αίγλη της βασιλικής οικογένειας.

Είναι σύνηθες να απορρίπτουμε τη βασιλική οικογένεια με όλα τα διαζύγια και τις ανοησίες της ως άλλη μια σαπουνόπερα, που δεν πρέπει να παίρνουμε στα σοβαρά. Αλλά αυτό είναι λάθος. Δεν είναι μόνο ότι αυτή η σαπουνόπερα κοστίζει στο βρετανικό δημόσιο δεκάδες εκατομμύρια λίρες κάθε χρόνο. Η μοναρχία ενσαρκώνει όλες τις αντιδραστικές αξίες της καπιταλιστικής τάξης στη Βρετανία, ιδίως την ιδέα ότι ορισμένοι άνθρωποι είναι γεννημένοι για να κυβερνούν και ότι οι χαμηλών τάξεων άνθρωποι πρέπει να σέβονται τους ανώτερούς τους. Όσο περισσότερο υιοθετούνται αυτές οι ιδέες από τον λαό, τόσο λιγότερο πιθανό είναι να δράσει ενάντια στην γκροτέσκα αδικία που επικρατεί στη Βρετανία. Μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθεί η απόφαση, για παράδειγμα, των συνδικάτων των σιδηροδρομικών και των εργαζομένων στις επικοινωνίες να ακυρώσουν τις απεργίες που είχαν προγραμματιστεί για τις επόμενες ημέρες, σεβόμενοι το επίσημο πένθος. Αυτή η θλιβερή λανθασμένη εκτίμηση θα ωφελήσει μόνο τους μετόχους και τους διευθύνοντες συμβούλους των μεγάλων επιχειρήσεων.

Ενώ η ιδέα της «φυσικής τάξης της κοινωνίας» γεννήθηκε από τη φεουδαρχική τάξη και αμφισβητήθηκε από τα μεγάλα δημοκρατικά κινήματα των δύο τελευταίων αιώνων, παραμένει ζωτικής σημασίας για τον καπιταλισμό στη Βρετανία ακόμα και σήμερα. Ειδικά το Συντηρητικό κόμμα διατηρεί εδώ και καιρό μια εκλογική βάση στην εργατική τάξη, εκμεταλλευόμενο την υποστήριξη προς τη βασίλισσα και την αυτοκρατορία.

Αν η μοναρχία είναι προσβλητική επειδή υποστηρίζει τον ελιτισμό και παραβιάζει βασικές δημοκρατικές αρχές, διαιωνίζει επίσης τον βρετανικό σοβινισμό. Η βασιλική οικογένεια, ή, ακριβέστερα, η προσεκτικά ωραιοποιημένη εκδοχή της βασιλικής οικογένειας που μας επιτρέπεται να βλέπουμε, αποτελεί βασικό

πυλώνα της «βρετανικότητας». Το γεγονός ότι ο οίκος των Ουίνδσορ είναι περισσότερο γερμανικός παρά βρετανικός συνήθως κρύβεται κάτω από το χαλί για να υποστηριχθεί η αντίληψη ότι η μοναρχία είναι το θεμέλιο του βρετανικού έθνους. Η βασιλική οικογένεια αναπαράγει τον ρατσισμό, βασικό συστατικό της βρετανικής αυτοκρατορίας και κεντρικό στοιχείο του βρετανικού ιμπεριαλισμού σήμερα.

Η βασιλική οικογένεια έχει ιστορικά ενσαρκώσει έναν ιδιαίτερο ρόλο για τις γυναίκες: όμορφες και παρθένες πριν από το γάμο, αναπαραγωγικές φοράδες μετά. Το ίδιο και η εξιδανίκευση της πυρηνικής οικογένειας και η υπεροχή του πρωτότοκου γιου. Η βασιλική οικογένεια ενσαρκώνει επίσης την κυριαρχία του χριστιανισμού, ιδίως την επικράτηση των Προτεσταντών, σε μια χώρα όπου οι χριστιανοί που ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα αποτελούν μια μικρή μειοψηφία.

Ορισμένες από τις πιο αντιδραστικές ιδέες που συνδέονται με τη βασιλική οικογένεια έχουν μεταρρυθμιστεί σύμφωνα με τις κοινωνικές προσδοκίες και τον μεταβαλλόμενο ρόλο της γυναίκας στην ευρύτερη κοινωνία. Το διαζύγιο και ο νέος γάμος δεν αποτελούν πλέον ταμπού. Όποιες όμως παραχωρήσεις και αν γίνουν στην πραγματικότητα της ζωής στη Βρετανία σήμερα, αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι η βασιλική οικογένεια αντιπροσωπεύει το απόσταγμα κάθε αποκρουστικής συντηρητικής κοινωνικής και πολιτικής προκατάληψης στη Βρετανία. Οι συνεχιζόμενες αντιδραστικές συμπεριφορές γύρω από τη βασιλική οικογένεια ήταν εμφανείς στην αηδία που εκδηλώθηκε απέναντι στο γάμο του πρίγκιπα Χάρι με τη Μέγκαν Μαρκλ – ένα μαύρο βασιλικό μωρό ήταν πέρα από κάθε όριο.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα προβάλλουν τις επόμενες ημέρες ατελείωτα πλάνα από ανθρώπους που θρηνούν το θάνατο της Βασίλισσας. Αλλά το είδος της δημόσιας θλίψης που θα παρακολουθήσουμε είναι αποτέλεσμα της συνεχούς προετοιμασίας από τα πρόθυμα μέσα ενημέρωσης. Τις τελευταίες δεκαετίες, η φήμη της βασιλικής οικογένειας μειώνεται σταθερά καθώς η απληστία και η ανηθικότητά της έρχονται στο φως της

δημοσιότητας. Αυτό έγινε φανερό πέρυσι, όταν οι βρετανικοί τηλεοπτικοί σταθμοί αναγκάστηκαν να απορρίψουν τα σχέδια για συνεχή κάλυψη του θανάτου του πρίγκιπα Φίλιππου, επειδή οι τηλεθεατές έκλεισαν την τηλεόραση μαζικά. Όταν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πέθαιναν από COVID-19 λόγω της κυβερνητικής αμέλειας και η μοίρα τους αγνοούνταν από τον Τύπο, οι πολίτες αγνόησαν το επίσημο πένθος. Το πολιτικό κατεστημένο θα χρησιμοποιήσει τον θάνατο της βασίλισσας για να αναβαθμίσει τη φήμη της μοναρχίας, αλλά δεν είναι σαφές ότι ο βασιλιάς Κάρολος θα βοηθήσει τον σκοπό τους.

Οι μοναρχικοί μερικές φορές προσπαθούν να προωθήσουν τη μοναρχία ως το διακοσμητικό στοιχείο του βρετανικού κράτους, ένα απλό στολίδι. Όμως είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα απλό πόλο έλξης για τους τουρίστες. Ο εκάστοτε μονάρχης εξακολουθεί να έχει εκτεταμένες εξουσίες που δεν έχουν θιγεί από περισσότερο από έναν αιώνα κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Ως αρχιστράτηγος των ενόπλων δυνάμεων, ο μονάρχης έχει το δικαίωμα να στρατολογεί, να διορίζει αξιωματικούς και να συνάπτει συμφωνίες με ξένες κυβερνήσεις για τη στάθμευση βρετανικών ενόπλων δυνάμεων στο έδαφός τους. Τα δικαστήρια δεν μπορούν να αμφισβητήσουν τον έλεγχό του επί των ενόπλων δυνάμεων. Ως κυρίαρχος, ο μονάρχης έχει επίσης το δικαίωμα να κηρύσσει πόλεμο ή ειρήνη, να αναγνωρίζει ξένα κράτη, να συνάπτει διεθνείς συνθήκες, να προσαρτά εδάφη και να χορηγεί ή να αφαιρεί διαβατήρια.

Στην πατρίδα της «μητέρας των κοινοβουλίων», ο μονάρχης έχει την εξουσία να ανακαλεί το κοινοβούλιο, να διορίζει ή να παύει κυβερνήσεις, να προκηρύσσει γενικές εκλογές και να διορίζει τον πρωθυπουργό. Ο εκάστοτε πρωθυπουργός αναμένεται επίσης να συμμετέχει σε εβδομαδιαίες συναντήσεις με τον μονάρχη για να συζητήσει πολιτικές υποθέσεις. Σε περίπτωση πολιτικής κρίσης, ο μονάρχης έχει το δικαίωμα να λάβει «όλα τα εύλογα μέτρα για τη διατήρηση της ειρήνης του Βασιλέως», δηλαδή να κηρύξει στρατιωτικό νόμο.

Όταν αμφισβητείται αυτή η προσβολή της δημοκρατίας, οι

μοναρχικοί υποστηρίζουν ότι οι εξουσίες αυτές δεν ασκούνται ποτέ χωρίς τη συγκατάθεση του εκλεγμένου πρωθυπουργού. Αλλά αυτό δεν θα παρηγορούσε τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση Γουίτλαμ, η οποία απολύθηκε από τον αντιπρόσωπο της βασίλισσας το 1975.

Μετά από μια ολόκληρη ζωή εξαπάτησης των πολιτών, η βασίλισσα Ελισάβετ έφυγε επιτέλους. Αλλά η μοναρχία δεν πρόκειται να σβήσει. Ο βασιλιάς Κάρολος θα προσπαθήσει να παίξει τον ίδιο ρόλο με τη μητέρα του: να δώσει έναν αέρα νομιμότητας στην καπιταλιστική τάξη πραγμάτων στη Βρετανία. Η άρχουσα τάξη έξω από το παλάτι του Μπάκιγχαμ δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τη μοναρχία. Χρειάζεται κοινωνική επανάσταση για να εξαλειφθούν αυτά τα παράσιτα και οι χαραμοφάηδες.

Μετάφραση: elaliberta.gr

Tom Bramble, “Right royal parasite is dead”, *Redflag*, 9 Σεπτεμβρίου 2022, https://redflag.org.au/article/right-royal-parasite-dead.

πηγή:
https://www.elaliberta.gr/%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AE/%CE%B4%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%8E%CF%80%CE%B7/8428-%CF%84%CE%BF-%CE%B4%CE%B5%CE%BE%CE%B9%CF%8C-%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AC%CF%83%CE%B9%CF%84%CE%BF-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%BD%CE%B5%CE%BA%CF%81%CF%8C?fbclid=IwAR3tTAQ7H_d_o_xDhUyqeQ_2Y-wYaEI9fryLEcnIbedrBYIKfSDVPHydOXM